

Medlem mente, at Stationspladsen var forekommer det mig, 21 Fdr. Land, da er den kun 12½ Fdr., de øvrige Arealer, der er Tale om, høre dels til Banelinien dels til Skraaninger og Udgangsvej. Naar dernæst det ærede Medlem mener, at der kan spares en Udgangsvej, da vil det være højest usforstandigt; ganske sikkert vilde man da komme til den Vej, som er projekteret, det er nemlig et Spørgsmaal, som Kommissionen kan stønne over til en vis Grad. — Det ærede Medlem mener, at Viborg By gratis maa føre Gasledningerne op til Stationen — jeg havde tidligere den Tro, at det ærede Medlem i det hele taget ikke vilde have Gas til Stationen. — Jeg antager dog, at naar Viborg By har bidraget saa betydeligt til denne Banegaard, var det under den Forudsætning, at dermed var den særbdig; jeg tror ikke, man kan opnaa noget saadant Bidrag. — Naar det ærede Medlem fremdeles gaar ud fra, at Skinnepriserne skulle regnes efter Statsbanernes egne Priser, for ny 100 Kr. og for brugte 60 Kr., maa jeg gøre opmærksom paa, at der ikke er saadanne faste Priser. Ved alle de Skinner, Jærnbannerne bruge, maa man regne med enhver Tids Konjunktur. Det er derfor ikke rigtigt, naar det ærede Medlem nævner, at man har fikse Priser: 100 Kr. og 60 Kr. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Detailler. Hvis man vil forlange af en Minister, at han skal gaa i Detailler angaaende en Betænkning, som han har modtaget i Gaar Kl. 2, og at han uforberedt og uden teknisk Medhjælp skal debattere ingeniørmæssigt, maa man for Jærnbanevæsenet have en Indenrigsminister, som er Ingeniør lige saa vist som man for Veterinærvæsenet maa have en Veterinær og for Søværnet en Sømand o. s. v. til Minister; da maa man dublere Ministrene i det enkelte; men det er første Gang, jeg har hørt, at det er Rigsdagens Opgave paa den Maade at skabe ny Overslag. Det er selvfølgelig riagtigt at kritisere de givne Overslag, at tilføjes dem, at forlange dem gjorde om og forlange ny Oplysninger; det kan man; men saaledes selv at være stabeende, som det ærede Medlem har været det, det har jeg ikke truffet tidligere, og mindst af alt er det hændt mig, at et Medlem af Rigsdagen har erklæret, at han har prøvet paa at horklætere de offentlige Arbejder, som skulle udbydes, og at han kan møde med Tilbud om deres Udførelse. Det er en ekstraordinær Fremgangsmaade, og jeg tror, at skulde det blive Coutume i Rigsdagen, vilde det være en slet Coutume. Jeg tror altsaa ikke, man kan

forlange mere af Ministeren, end at han politisk og administrativt kan styre de under ham hørende Forhold. Om jeg kan det, har det ærede Medlem og alle andre Lov til at have deres Mening; men jeg tror ikke, at man kan forlange, at jeg her i Detailler skal give mig til at udregne de enkelte Momenter i Overslagene, og i hvert Tilfælde tror jeg, at man skriftlig maa forlange Regeringens Erklæring derom. Derfor kan jeg ikke erkende, at det ærede Medlem har budt noget, som bør vedtages her. Det gaar mig med det ærede Medlems principale Forslag, ligesom det gaar mig med det ærede Mindretals Forslag, som er stillet under Nr. 2, begge disse Forslag kan jeg ikke tage imod, fordi jeg ikke vil kunne gennemføre Lovforslaet, hvis noget af dem endelig vedtages af Rigsdagen.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholt: Jeg skulde næsten tro, at den højtærede Indenrigsminister har taget noget unødvendigt haardt paa det af mig stillede Vdringsforslag, naar han erklærede, at det var ubrugeligt paa Grund af manglende Spørslængde bag ved Stationen, at Løven, hvis det vedtoges endeligt, overhovedet vilde være ubrugelig, og at det derfor var ham umuligt at modtage det. Da Sagen i Fjor var mindst lige saa brændende som i dette Øjeblik, kom der gennem den højtærede Indenrigsminister en Skrivelse, der blev forelagt Udvalget, og som er aftrykt som Bilag i dets Betænkning, nemlig en Skrivelse fra den højtærede Indenrigsministers første sagkyndige. Deri står han om den Plan, hvorefter mit Vdringsforslag forlanger, at Anlæget skal udføres, nemlig Planen af 1886: „Projektet af 1886 kan ikke tilnærmelsesvis i samme Grad tilfredsstille“ — nemlig som det af 1890: „At det dog vil afhjælpe stærkt fulte Mangler ved den nuværende Station, er uomtvisteligt, nemlig Hovedbygningens og Perronens Utilstræffelighed, Sagnet af Rangsøringsspor og af Depotspor samt Løsespor, og med de nu eksisterende Baner for Dje vilde Statsbanedriften for en Tid kunne lade sig nøje med Gennemførelsen af dette Projekt, altsaa med en Bevilling til Udvidelsen paa 200,000.“ Derpaa lyder mit Forslag: Men for ydermere at gøre det klart, at der tillige er taget Hensyn til Nalestrubanen, hvad vedkommende sagkyndige jo maa, da Nalestrubanen foreligger, skal jeg henviser til det tredje Stykke derefter, i Tillæg B. (Ep.